31/05/2019

Μητρ.Πατρών: “Το κάλλος της Αγιάς Σοφιάς, παραμένει ανέπαφο, αμείωτο, ζη μέχρι σήμερα”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών

Την Τετάρτη 29 Μαΐου 2019 τελέσθηκε Θεία Λειτουργία μὲ την ευκαιρία της επετείου της Αλώσεως της Κωνσταντινουπόλεως στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Εὐαγγελιστρίας Πατρών, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσοστόμου καί συλλειτουργούντων του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κανάγκας κ. Θεοδοσίου καί τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Κερνίτσης κ. Χρυσάνθου.

Ακολουθεί αναλυτικά η ανακοίνωση της Ιεράς Μητροπόλεως:

Στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος ἐτέλεσε ἱερὸ μνημόσυνο ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἀοιδίμων ὑπερασπιστῶν καὶ προμάχων τῆς Πόλεως, Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου καὶ τῶν συμπολεμιστῶν αὐτοῦ, οἱ ὁποῖοι ἔπεσαν ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῆς Βασιλίδος, ὡς καὶ πάντων τῶν σφαγιασθέντων καὶ καθ’ οἱονδήποτε τρόπο μαρτυρικῶς τελειωθέντων κατοίκων τῆς Κωνσταντινουπόλεως

κατά τήν Ἅλωση καί τοὺς μετέπειτα χρόνους τῆς δουλείας.

Ὁ Σεβασμιώτατος στήν ὁμιλία του ἀνέφερε μεταξύ τῶν ἄλλων: «...Ἡ Πόλις ἑάλω. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι χάσαμε τὰ μάτια μας, τὸ θησαυρό μας τὸν ἀνεκτίμητο. Χάσαμε τῆς οἰκουμένης τὸν στέφανο καὶ τὸν ἀδάμαντα. Χάσαμε τὴν Ἁγιά Σοφιά μας, «τὸν τῆς οἰκουμένης ὀφθαλμόν», ὡς χαρακτηρίζει τὴν μεγάλη Ἐκκλησιά μας ὁ Ἁγιώτατος Πατριάρχης Φώτιος. Ἔγινε στὴν ἀρχὴ τζαμί, σήμερα, λέγεται μουσεῖο. Χάθηκε ἡ παλιά της δόξα. Μόνο ἂν μπῆ κανεὶς στὴν Ἁγιά Σοφιὰ θὰ μπορέσῃ νὰ καταλάβῃ τὸ μεγαλεῖο τοῦ Γένους, ἀλλὰ καὶ τὴν συμφορά του.

Τὸ φῶς ἐσβέσθη. Τὰ ψηφιδωτὰ ἐκαλύφθηκαν. Ἡ Θεία Λειτουργία ἔπαψε καὶ δὲν τελεῖται πιά. Ἀλλ' ὄχι, τί λέγω, ὄχι, ἡ δόξα λάμπει. Κλεῖστε τὰ μάτια σας καὶ ταξιδέψτε ἐκεῖ καὶ θὰ δῆτε τὸ Σταυρὸ νὰ λάμπῃ στὴν κορυφὴ τοῦ τρούλου, τὸν οὐρανὸ νὰ ἀκουμπάῃ στοὺς ἀέρινους θόλους καὶ τὸν ἥλιο νὰ χρυσοστεφανώνῃ τὸ καμάρι τῆς φυλῆς μας. Κλεῖστε τὰ μάτια ἀδελφοί μου καὶ ναί, θὰ δῆτε τὸν Πατριάρχη, νὰ μπαίνῃ μεγαλοπρεπῶς καὶ νὰ ευλογῇ, νὰ λειτουργῇ χρυσοφορεμένος καὶ τὸν αὐτοκράτορα στὸν Θρόνο. Κλεῖστε τὰ μάτια σας καὶ θὰ ἀκούσετε τοὺς πολυμελεῖς χοροὺς τῶν ψαλτῶν νά ψάλλουν οὐράνιες – ἐπίγειες μελωδίες, ποιὸς ξέρει, μαζὶ μὲ τοὺς ἀγγέλους «Τὸν Δεσπότην καὶ τὸν Ἀρχιερέα .....» καὶ ὅλος ὁ Λαός, οἱ χιλιάδες τῶν Ρωμηῶν νά εὐγνωμονοῦν τήν Παναγία. «Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῶ τὰ νικητήρια». Κλεῖστε τά μάτια σας καί θά ἀκούσετε φωνές Ἑλλήνων καί θά δῆτε πατήματα Ρωμηῶν.

Ναί, ναί, τὸ κάλλος τῆς Ἁγια Σοφιᾶς, παραμένει ἀνέπαφο, ἀμείωτο, ζῆ μέχρι σήμερα καὶ θὰ ζῆ ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.

Τὸ κάλλος της ζῆ μέσα στὴν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία, ἡ ὁποία μετὰ τὴν ἅλωση καλλιεργεῖ σ'ὅλους τούς Ὀρθόδοξους Λαοὺς τὸν Ὀρθόδοξο Πολιτισμὸ καὶ τὸ Ὀρθόδοξο Ρωμαΐϊκο ἦθος. Αὐτὸ τὸ κάλλος, θέρμανε τὶς καρδιὲς τῶν σκλάβων, αὐτὸς ὁ σταυρὸς πύργωσε τὴν ἐλπίδα, αὐτὸ τὸ φῶς ἀπὸ τὸ Ἅγιο Βῆμα τῆς Ἁγιά-Σοφιᾶς φώτισε στὰ σκοτάδια τετρακόσια ὁλόκληρα χρόνια .

Σ'αὐτὸ τὸ φῶς, σ' αὐτὸ τὸ κάλλος, ὀφείλουμε τὴ λευτεριά μας.

Αὐτὸ τὸ φῶς αὐτὸ τὸ κάλλος ποὺ τὸ κράτησαν οἱ πατέρες μας τόσες καὶ τόσες γενηές, καλούμεθα νὰ τὸ ἐγκολπωθοῦμε καὶ νὰ τὸ κρατήσουμε, ἰδιαίτερα σήμερα ποὺ ἡ νεοελληνικὴ παιδεία προβάλλει τὸν ἐξευρωπαϊσμό μας ὡς τὴν μεγάλη ἰδέα τοῦ Ἔθνους.

Ἡμέρα τῆς ἁλώσεως καὶ μὲ τὸ μυαλὸ μας φέρνομε σὲ ἀντιστοιχία τὰ γεγονότα τῆς ἁλώσεως μὲ τὴν σύγχρονη πραγματικότητα.

Τὰ γεγονότα τοῦ 1453 βοοῦν καὶ μαρτυροῦν, τὰ σημερινά μᾶς προβληματίζουν. Καὶ σήμερα διαγράφονται δύσκολες στιγμὲς καὶ βρισκόμαστε μπροστὰ σὲ δύσκολες ἐπιλογὲς καὶ καλούμεθα νὰ πάρουμε ἀποφάσεις οἱ ὁποῖες θὰ εἶναι καθοριστικὲς γιὰ τὶς τύχες τοῦ Ἔθνους. Ἡ σημερινὴ ἡμέρα δίνει τὸ μήνυμά της. Ἂν θέλουμε νὰ ὑπάρξουμε ὡς Ἔθνος καὶ ὡς Ὀρθόδοξος Λαὸς μὲ προορισμὸ τὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ ἄν πρέπει νὰ διατηρήσουμε τὴν ταυτότητά μας καὶ τὴν αὐτοσυνειδησία μας κι ἂν δὲν πρέπει νὰ χαθοῦμε στὸ χωνευτήρι τῶν πολιτισμῶν, ὀφείλουμε :

α) Νὰ φυλάξουμε τὴν πίστη τῶν Πατέρων μας. Ἐκείνη τὴν πίστη γιὰ τὴν ὁποία ἀγωνίστηκαν καὶ ἔπεσαν ὁ Κων/νος Παλαιολόγος καὶ οἱ συμπολεμιστές του καὶ νὰ τήν διατηρήσουμε. Αὐτὲς οἱ ἀξίες, παρὰ τὸ ὅτι τὸ Γένος μας πέρασε διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου, διετηρήθησαν μέχρι καὶ σήμερα. Καὶ τότε πολεμήθηκαν καὶ σήμερα τὸ ἴδιο γίνεται. Τότε δὲν χάθηκαν παρὰ τοὺς ἐξισλαμισμούς, τὸ παιδομάζωμα καὶ τόσα ἄλλα. Σήμερα κινδυνεύουν νὰ χαθοῦν γιατί βάλλονται πανταχόθεν. Ἀπὸ τὸν ἄκρατο εὐδαιμονισμό, τὸν ὑλισμό, τὴν ἠθικὴ διαφθορά, τὰ παντός εἴδους ναρκωτικὰ ποὺ εἶναι χειρότερα ἀπὸ τὸ παιδομάζωμα καὶ καταστρέφουν ψυχὲς νέων ἀνθρώπων σὲ μεγαλύτερη ἔκταση. Σήμερα αὐτὲς οἱ ἀξίες κινδυνεύουν ἀπὸ

τήν λεγομένη νέα παγκόσμια τάξη πραγμάτων, μιά νέα πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ δουλεία.

Αὐτοὶ οἱ φοβεροί, οἱ ἀπαίσιοι δυνάστες, δροῦν μεθοδικά, μὲ ἐπιστημοσύνη προκειμένου νὰ ἀλώσουν καὶ νὰ ἐκπορθήσουν ψυχὲς καὶ συνειδήσεις.

Καὶ μεῖς πολλὲς φορές, στὸ ὄνομα ἑνὸς δῆθεν ἐκσυγχρονισμοῦ, θυσιάζομε ἀντὶ πινακίου φακῆς, τὰ ἁγιώτερα καὶ τιμιώτερα, θεσμοὺς Ἱεροὺς καὶ πατροπαράδοτους, ἀξίες ἀκατάλυτες, ὅπως: Ἐκκλησία, οἰκογένεια, ἠθική, Ἑλληνορθόδοξη Παιδεία, προσωπικὴ Ἐλευθερία.

β) Νὰ ζήσουμε ὡς Λαὸς μὲ κέντρο τὴν Ἁγία μας Ἐκκλησία, τὴν Ὀρθόδοξη πίστη μας ἡ ὁποία ἐλευθερώνει, φωτίζει, ἁγιάζει. Νὰ μὴ παροργίζουμε τὸν Θεὸ μὲ τὶς ἁμαρτίες μας , μὲ τὴν ἀποστασία ἀπὸ τὸ θέλημά του. Ὁσάκις συνέβησαν αὐτά, ὁ Λαὸς ἔκλαυσε πικρῶς διὰ τὰς ἁμαρτίας του καὶ ἐθρήνησε ὡς ὁ Ἰσραὴλ ἐν χώρᾳ δουλείας καὶ ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος. (Νὰ μὴ παροργίζωμε τὸν Θεὸ μὲ νομοθετήματα τὰ ὁποῖα εἶναι ξένα μὲ τὸ ἦθος τοῦ Γένους μας, μὲ τὶς ἀξίες καὶ τὰ ἰδανικά του).

Μνήμη τῆς ἁλώσεως σήμερα, Ἀδελφοί μου.

Καὶ ἂν ἡ πόλις ἐάλω, οὐδ’ἐπὶ στιγμὴν ἔπαψε ἡ πνευματική της ἀκτινοβολία, οὐδέποτε ἔπαψε νὰ εἶναι ἡ προκαθημένη τῆς ἀγάπης μας, αὐτὴ ἡ βρυσομάνα, πού ἀκόμα σκλαβωμένη, ποτίζει καὶ σήμερα καὶ θὰ ποτίζη γιά πάντα τοῦ Γένους μας τὶς Ἅγιες ρίζες.

Ἡ Πόλη δέν παραδόθηκε. Εἶναι ζωντανή. Ὁ Βασιληάς δέν εἶναι μαρμαρωμένος, ἀλλά ζεῖ μέσα στίς καρδιές ὅλων ὅσοι αἰσθάνονται Ρωμηοί. Ἡ Κωνσταντινούπολη ζεῖ σέ ὅλα τά πλάτη καί μήκη τῆς γῆς, ὅπου σήμερα ὑπάρχει Ρωμαΐϊκή ψυχή καί καρδιά.

Τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο, εἶναι ὁ Ἱερός πυρήνας γύρω ἀπό τόν ὁποῖο ἐνοῦται τό ὄνειρο ὅλων τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων καί γιατί ὄχι Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν γιά τήν ἀνάσταση τῆς πεπτωκυίας σκηνῆς.

Εἶναι ἡ ἱερά Ἑστία τοῦ Γένους, ἡ ὁποία πιστεύομεν ἀκραδάντως, ὅτι χάριτι Θεοῦ, θά παραμένῃ παρά τίς δυσκολίες, ἀναμένη γιά νά θερμαίνῃ καί νά φωτίζῃ τοῦ γένους τήν πορεία καί τίς ψυχές μας.

Τό Πατριαρχεῖο παρά τά κατά καιρούς δεινά καί τά προβλήματα τά ὁποῖα ἀντιμετώπισε καί ἀντιμετωπίζει ἀποδείχτηκε, εἶναι καί θά παραμένῃ ὁ συνεκτικός δεσμός τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, Ἑλλήνων καί μή, πάνω ἀπό Ἔθνη, χρώματα, γλῶσσες καί φυλές, συνεχίζοντας τόν ρόλο του ὑπέρ τῆς δόξης τοῦ Ἐσφαγμένου Ἀρνίου καί τῆς σωτηρίας τῶν Ἀνθρώπων.

Ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, θά παραμένῃ ὁ Ἥλιος τῆς ζωῆς μας, καί τό ἱερό ὀρόσημο τῆς πορείας μας. Θά εἶναι ὁ εὐλογημένος προορισμός μας καί τά πάντα στή ζωή μας θά ὑφαίνονται γύρω ἀπ’αὐτήν. Ὅλοι θέλουν νά τήν ἐπισκεφθοῦν καί ὅσες φορές καί ἐάν πᾶνε, εἶναι σάν νά τήν ἐπισκέπτωνται γιά πρώτη φορά. Ἡ ψυχή ἔλκεται ἀπό τό μεγαλεῖο της καί τήν πνευματική της ἀκτινοβολία καί λαμπρότητα.

Ὅσοι δέν πρόφτασαν νά πᾶνε ἤ δέν θά μπορέσουν νά τήν ἐπισκεφθοῦν, τήν ἔζησαν καί τήν ζοῦν μέ τόν δικό τους συγκλονιστικό, ἐσωτερικό βιωματικό τρόπο.

Ὅσο καί ἄν κάποιοι σήμερα ἀγωνίζονται νά ἀμβληνθοῦν οἱ ὅποιες ἀναφορές στήν κοιτίδα τοῦ Γένους καί στίς ἀλησμόνητες πατρίδες, πρέπει νά γνωρίζουν ὅτι στό αἷμα τῶν Ἑλλήνων, ὑπάρχει ἡ ρίζα, ἡ φύτρα ἡ πνευματική, ἡ ἕνωση μέ τά ζώπυρα τοῦ πολιτισμοῦ μας καί τῆς ἱστορίας μας.

Γιὰ τήν Κωνσταντινούπολη θὰ μείνῃ μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος ὁ λόγος τοῦ κλεινοῦ καὶ θεορρήμονος Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ:

« Ὦ Κωνσταντίνου κλειτὸν ἔδος μεγάλου.

ὁπλοτέρη Ῥώμη, τόσσον προσφέρουσα πολήων,

ὁσσάτιον γαίης οὐρανὸς ἀστερόεις»

(Γρήγ. Θεολ. ποίημ. 1’)

δηλ. « Ὦ δοξασμένη καθέδρα τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, νεώτερη Ρώμη, ποὺ τόσο ξεπερνᾶς κάθε ἄλλη πόλι.

ὅσο τὴν γῆ ὁ ἀστροστόλιστος οὐρανός….» .

Καὶ ἐπειδὴ τὸ ποίημα αὐτὸ ἴσως εἶναι βαρὺ γιὰ τὴν ἀκοὴ καὶ δυσνόητο ἀπὸ τὸν νοῦ τοῦ σημερινοῦ Ἕλληνα ποὺ ζῆ τραγικὰ καὶ «μεγαλόπρεπα» τὴν ἐποχὴ τῆς Ἑλληνικῆς λεξιπενίας, ἂς τελειώσωμε μὲ ἕνα ἁπλοῦν ποίημα ἑνὸς Ἕλληνα Μουσικοσυνθέτη:

«Πόλι γλυκειά, πόλι ἀγαπημένη,

πόλη ζωή, πόλι ἐλπίδα,

πόλι Θεοῦ, πόλι μὴ κλαῖς

Τό ἀπόγευμα στήν Διακείδιο Σχολή Λαοῦ Πατρῶν, μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἐπετείου τῆς Ἁλώσεως ὡμίλησε θαυμάσια ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μάνης κ. Χρυσόστομος μέ θέμα: Βυζάντιο: Ἕνας κόσμος γεμάτος Ὀρθοδοξία» σέ μιά αἴθουσα τήν ὁποία κατέκλυσε πλῆθος εὐσεβοῦς Λαοῦ.